

Оны заповѣдь твою не направиша, и оправда-
ваха себе отговоромъ, какъ Израилѣанки не ги-
викатъ да казѣватъ. Найпослѣ издаде Царь
заповѣдь, какъ всѣкій Египтянинъ всако Isra-
илско мужеско дѣтѣ, коѣ на пѣти намѣре, въ
Нилъ да го хвѣрли. Звѣрская таа заповѣсть бы-
де воистиннѣ на много мѣста и исполнена.

Въ това время родиша Моусей. Мати му,
воашиса, да не види нѣкой отъ Египтяновъ
любезнаго ей сына, и въ водѣ не хвѣрли, кры-
ла го е въ домѣ три мѣсца. Не смѣючи вы-
ше да го крые, намысли, ковчежецъ, подобенъ
малому кораблецѣ, да направи, въ него мала-
го сына своего да положи, и на водѣ Нила на
таково мѣсто мѣждѣ тростіемъ да остави,
отъ гдѣ не въ можала вода да го отнесе, и
гдѣ Царева дщерь обычай имала да са къпи.
Близъ мѣста того заповѣда дщери своей да сѣ-
ди, и да пазе, какво ще са случити дѣтати.

Послѣ малаго времени, но это дщерь Фа-
раонова съ слугинами доиде на това също мѣ-
сто, коа, согледавши ковчежецъ въ тростіи,
заповѣда, да го донесатъ къ ней на приврежје,
и — отворивши го, и дѣтѣ въ немъ намѣрив-
ши — движима отъ плача малаго Моусеа вик-
на чувствително: Тава е воистиннѣ Израилѣан-
че! Сестра Моусеова приближи, и попыта ю